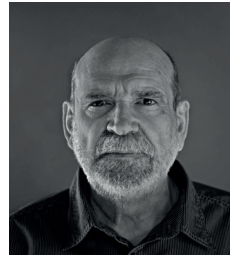

Josep Fàbrega i Selva

GUAIX

XL Premi de Poesia «25 d'abril»
Vila de Benissa 2020

Pròleg de Marcel·lí Guiteres i Sarriol

Josep Fàbrega i Selva

(Súria, 1947)

Ha fet de mestre durant un munt de cursos i ara escriu poesia. No està segur d'haver sabut ser Mestre, i té molt clar que no és Poeta. Si 40 anys a l'escola no el fan Mestre, ni 24 poemaris publicats no el fan Poeta, creu que potser s'ha de començar a preguntar què és i qui és.

Va néixer a Súria i va créixer una mica com va poder (eren uns anys difícils, aquells). Va escapar-se de baixar al cul del pou i es va dedicar a ensenyar les poques coses que sabia. La realitat el va dur a ser mestre de mestres i a creure fermament i a repetir allò que ja havien dit Fabra i Maragall, que la Llengua és la Pàtria. De llavors ençà, poca cosa més.

Avui s'escarrassa per mantenir viva aquella llengua que li van péixer la Maria de cal Jepet de Serrateix i el Ramonet de cal Bosquetà, els seus pares.

9 788417 998837

Col·lecció: Poesia, 247

Pàgines: 144

Format: 13,5 x 20,5 cm

Enquadernació: rústica cosida amb solapes

PVP: 12 €

Distribució: març del 2021

Llagrimejava el vent damunt les pedres.
Alguns records de focs i de baralles
Venien a plorar, i en les empremtes
Arrelava el pecat i la migranya.
Llavors sabíem poc de fonts i xeixa;
Llescàvem els crostons amb dents de gana i
Vivíem en un pou, en les roderes,
Escorxades pel buit, d'aquella estranya
Llagasta als esperits, en la condemna,
Esquitxats d'una sang innominada.